

metin üstündağ

hasar tespit çalışmaları*

2.Baskı

*SEL YAYINCILIK

metin üstündağ
hasar tespit
çalışmaları*
2.Baskı
*SEL YAYINCILIK

hasar tespit çalışmaları*

metin **üst**ündağ

15 şubat 1965 yılında erzincan'da doğdu
8 yaşından beri istanbul'da geziyor
yazar - çizer - şair - baba - editör ve iflâh olmaz bir hayal - hayat meneceri

dünya o yürürken biraz aksıyor

* **SEL** YAYINCILIK

*** SEL** YAYINCILIK
Babıali Caddesi, 20 / 1 Cağaloğlu - İstanbul
Tel./Faks: 0212 511 10 05
Şube: İstiklal Caddesi, Elhamra Pasajı 258 / 10
Beyoğlu - İstanbul Tel.: 244 15 06
http://www.selyayincilik.com
E-mail: posta@selyayincilik.com

ISBN 975-570-160-5

SEL YAYINCILIK: 159

HASAR TESPİT ÇALIŞMALARI

metin **üst**ündağ

Kapak ve iç tasarım:
Fikret Özdemir

Birinci Baskı: Mayıs 2002

Baskı: Yaylacık Matbaası

Cilt: Sistem Matbaacılık

metin **üst**ündağ

Hasar Tespit Çalışmaları

tespitler, saptamalar, tökezlemeler, yürek çarpıntıları

şubat 1999 - eylül 2001

başlamak
seçilemiyor..
bitmek,

belki

beylikler oğulluklar
imparatorluklar sonrası
cumhuriyet kurulmuş..
çetelerle kartellerle
hanedanlıklarla
devam ediyor

bahane ve mazeretler
onları üretenlerden
daha uzun yaşıyor

at, avrat,
cep telefonu

‘bir arkadaşıma bakıp
çıkacağım’ gibi
yaşıyoruz dünya’da

halk da hep
halklılığına
sığınıyor
ama

beni **türk**

hâkimleri’ne
emanet
ediniz

sıfır ile
dört işlem**’e**
girmeye
çalışmak
yalnızlık

genişlikle
derinliğin
çelişmesi
yalnızlık

insanın
en mat **ve**
en malt **hâli**
yalnızlık

vincent van gogh’un

arles’teki odası
şimdi bütün dünya..
yürek tokluğu’na
sevişiyoruz

18 ağustos 1999

hakkını vererek
bayağı **ve** âdi
olmak da
zor artık

tencere
yuvarlanmış
kapağı..
anılarını
yazıyor

sırtındaki
barcode izinden
tanıdım..
kardeşiz biz

ensemiz
boza pişirilmeye
omzumuz
baş koyup ağlamaya
yahut
tabut taşımaya
yarıyor

bu gece
eve gitme..
bana sap

iyi insanlar
birer birer öldükçe
jokerleri alınmış
iskambil destesi'ne
dönüyor güzelim hayat

kalp ne
hissedeceğini
nereden

nasıl akıl
ediyor

zaman
bırakmış
geçmesini
insanlara
bakıyor

içimizdeki
çocuk da
piç **çıktı**

insan mı hünerli
olta mı akıllı
balık mı aç

gidiş - dönüş

arası
bir bilet**’im**
ben

bir
doğu bilimi:
‘tahammül’

dostlar beni
satırlasın

habire ve hiç durmadan
bir hiçliği uyarmak
bizimkisi
bir nebze **sevilmek**
sevişmek umudu ile

yüzümüze gülen herkese
haybeden bize miras bırakacak
mısırlı meçhul amca**mız**
gibi davranıyoruz

dış mihraklar: **1**
iç mihraklar: **2**
(ilk yarı sonucu)

dünün ne çok
çocuğu var..
bugünün ne çok
tasası endişesi..
yarının ne çok
ölüsü olacak

cari’ler
carsin gaari
kambiyo’lar da
kamsin

toprak duası**’na**
çıkmış bulutlar

durgun göle fırlatılan taşın

yüzeye çizdiği her daire
elin mi kolun mu gölün mü
gözün mü taşın mı
hayal gücünün mü
kimin diliyle kimden kime
sarfedilen bir cümle

iyi
akıllı **olmuyor**
çoğu defa

sayı ile değil
söz ile
kendine gel

hiçkimse
hissetmiyorsa
içlenmenin
manası ne

iki nokta
arasındaki
en kısa yola
rüşvet
adı veriliyor

yamyam **da**
bir çeşit
hümanist
değil mi

nereye çekersen
oraya gider
kelimeler

kimi tuttuğunu
seviyor..
kimi tutulduğunu

ne ile kim ile
didişiyorsan
o biraz sensin

vakit varken
biraz vakit
öldürelim
bari

aydınların
asıl görevi
yakınmak
değil
yanmaktır

bir ses
sahibini arıyor
bir göz
eski baktıklarını

hayatın

devamlılık
yazarı
zayıf

altı rakam**’la**
kaçırdım
milli piyango’da
büyük ikramiye**’yi**

memleket
ne kullanıyor
bilmiyorum amma
çoğu zaman
kafası iyi

imla kuralları’nı
bürokratik engeller
olarak
algılayanlar var

yalnızlık kelimesi
ne çok ağızda

insan
düşünen hayvan
değil
peşinen
hayvan'dır

hepimiz piyonuz
şu satranç oyununda..
çocukluğumuz hariç
her şey ego lego

en büyük erdem
bizim erdem!
(hiç olur mu ya)

pusula'yı çinliler
bulmuş ama
yolunu kaybedenler
hep biz oluyoruz
hayatta

postmodernist
halkı
yeldeğirmeni
sanıyor

padişah
insan kılığı’na
girmiş
tebdil - i kıyafet
geziyor

neden
doğru insanlar
bize aşık
olmuyor

taşı sıksak

sorun çıkarıyoruz
hüzün çıkarıyoruz
tasa çıkarıyoruz..
taşı sıkmasak
olay çıkarıyoruz

yaşıyorsak her an
giriş - gelişme - sonuç
olabilir

potansiyelleri
içlerinde
patlayanlardan
kork

hâlâ folklorik
bir unsur gibi
algılanıyor
doğu'da:
bir ayrılık
bir yoksulluk
bir ölüm

madde
çok
hâlsiz

çoban da
koyunlara
olmuş
bodyguard

duvar gölgesi
ağaç gölgesi’nin
yerini tutmuyor

basit
asittir
yakar

halk bir
moda’dır

sorunların
kendilerinden çok
onları
dile getirenleri
tartışıyoruz

hep saptama
hep tespit..
hep **ülser**
hep **gastrit**

saat dokuzu
oooooof
yalnızlık
geçiyor

mumların
eriyen
kısımlarıdır
külleri

bülbül’ün
gül’e
aşık olması
sapkınlık mıdır

toprak
hep aynı mı
sever
çocuklarını..
yulaf
kıskanmaz mı hiç
buğday’ı

amber
koku olmadan
önce
bir **balık**mış

sisifus
ferhat’a
rastladı mı
acaba

içimde
birileri
tetris
oynuyor

ruhumda
metro inşaatı
var

uyan çünkü**’m**
sabah olmuş

çözüm hep
iki kişilik..
sorun ise
çok kalabalık

çoğul ünsüz
ölümlere
alıştık

tekil ünlü
ölümler
sarsıyor
biraz

sensiz
bir eksiğiz..
(seninle iki eksik)

para
insanın bulduğu
ve uğrunda
insanlığını **kaybettiği**
kir mevhum

ne yana
dönersen
dön
orası
dün

can
sıkıntısı**'nı da**
özelleştirin

faşizm bile
sürükleyici değil
yaratıcı
olmayınca

hırsızlama
yaşamaklar
polisiye
anılar
bırakır

yaşamak
her durumda
ilk son'a
girmektir

tarihin
tekerrür

etmesi de
faydalıdır bazen
bilhassa
sevişirken

özgül
ağırlığımızı
çalmışlar

içimizdeki
manevi boşluk
sit alanı
ilân edilmiş

biz kimi
unutmak için
sevmemiştik
ya

insan
toplumsal bir
darlık**tır**

hep tekrar
hep tekrar
sıkıntı
bis yapıyor

haydi
çabuk ölelim
cennette
iyi açığı
varmış

kaderimi
dostoyevski
yazmış ah
ben iflah
olmam

en geride kalan
en çok kıç
görendir

problem
ne kadın
ne erkektir
çoğu zaman
problem
bakış açısı
algılama biçimi
yetişme tarzı
vizyon ve
zihniyettir

almak ve vermek
yalnız orgazm**a**
mahsus

söz **ak**
sakallıdır

söz
anlayanı

varsa
ağırdır

laf
bir zamanlar
gedikpaşa’da
oturuyormuş

damıtarak
değil
dağıtarak
anlamaya
çalışıyoruz

seçme ve seçilme
özgürlüğü’nü
karpuz - kavun
sergilerinde
doyasıya
kullanabiliyoruz
ancak

veni vidi..
vıdı vıdı
dır dır

çin seddi
yıkılır da
önyargılar
yıkılmaz

gerçek
en meşhur
doğru
seçeneğidir

anılar hep
yaşlılıkta
anlatılır..
çünkü
şahitlerin
çoğu ölür

yolların da
anıları var..
yayan gidenler
bilir

köylü
yüzüklerin
efendisi’dir

aç insan
günde üç öğün
gurur **yer**
onur **içer**

derin devlet
boyu
geçiyor mu

hep
aynı heptir
ama hiç
aynı hiç
olmayabilir

hayat felsefem
bu hayata felsefe
dayanmayacağı
yönündedir

rövanşında
gibiyiz **hep**
bir şeylerin

kendimi ömrüme
hatırlatmak zorunda
kalıyorum çoğu zaman

insanlar genellikle
bir yerlerde çakılı
duran **insanların**
peşinden koşuyorlar

zen'de
zorlama
yoktur

tarihi günler
yaşıyoruz..
çünkü biz
hâlâ yaşıyoruz

hayatta ille de
üç şey'e mi
önem vermek
gerekiyor

olta girmemiş
deniz
yürek değmemiş
duygu

kaldı mı

kristof
kolomb'u
kim keşfetti
peki

eğer bir sorun
burada yoksa
henüz hiçbir yerde
keşfedilmemiştir

sesinizin
televizyonunu
biraz
kısar mısınız
lütfen

bu sorun
daha evvel
yapıldı

çürümüşlük
kokuşmuşluk..
size
çalışıyoruz

dünya
mecburen
alıştığımız
bir yerdi

dünya'ya gelerek
bir merakımı daha
gidermiş oldum

zaman nezlesi
oldum
çır çır gidiyor
ömrüm

ünlü olmak
mimli olmak
artık

bir dirhem et..
dokuz sütuna
manşet

yarın
keskin bıçak

bazı
şeyler var
hayal gücü**’me**
gidiyor

on yedi
yaşımdan beri
maç sayısı

atıyorum
hayata

kapı
acı acı
çalıyor

sokakta tanışsak
parkta sevişeceğiz..
sırılsıklam yalnızız

dünya
dönebileceği
gibi değil
döndüğü gibi
işte

zorunlulukla

toslaşmak
tesadüf

herkes
parazit
ise
balina
kim

ihmal sonucu
dünya'ya
düşmüş gibiyiz

kendimizi
vererek
yaşayamıyoruz

hangi aşka
hizmet
bu sevda

ben yanlış
yaşamadım
hayat önümden
böyle aktı

okuyup
doktor mühendis
avukat olacağıma
üfleyip
aşık oldum

yalnızca
gözlerimizle
ağlamayalım
lütfen

çocukların büyümesini
taksitlerin bitmesini
trafiğin açılmasını
baharın gelmesini
bekliyoruz..
bak o vakit nasıl

yaşayacağız

ana dilimiz gibi
iki yabancı dil
biliyoruz:
İLGİSİZCE ve
ANLAMAZCA

duvarlara vura vura
buluyor asıl hâlini
kalp ile **kafa**

en yoğun
ayrılırken
birleşiliyor

düello geleneği
olmayan bir ülke’de

eleştirmen olmak
haksızlık değil mi

bir ömür boyunca
kimi ansiklopedi hazırlar
kimi ansiklopedi okur
kimi ansiklopedide
bir madde olur
kimi de benim gibi
bunları yazar durur işte

sanat uzun
hayat kalın..
her şey ticaret
ticaret şey her

günler
birbirlerini
kovalar gibi
geçiyor

noter huzuru'nda
tanışıyoruz
noter huzuru'nda
çalışıyoruz
noter huzuru'nda

sevişiyoruz
huzursuzluğumuz
noter huzuru’nda

anne bak
kral salak!

insan
olacağına
varır

geceleri
bir **kurt** böler
uykumu

ah! üstüne
basmışım
kendi ömrümün

öyle bir zamanda
gel ki.. zaman
bizi unutsun
zaman bizi
boş geçsin

bugün doğan çocukları
bırakacak avlular..
kız: yenicami avlusu
oğlan: cibali karakolu avlusu

fransız ihtilali'nden
bize ne yahu biz de tüm
siyaset hesapları
alman usulü

at binenin
kılıç.. **usananın**

efsanesi **ve**
mucizesi **olan**
insanları
seviyoruz hep
yani burada **ve**
şimdi **olmayanları**

çoktan çıktık
biz **kadraj**dan

içim içime sığıyor
bir şekil oldum
galiba sana

eski tas
eski hamam..
yeni dünya
düzeni

bütün
biyografi’**leri**
kader**den ibaret**
insanlar var

zorluk derecesi
yüksek aşkları
severim ben

yine akşam oldu..
artık vakit
likittir

internet’te
platonik
her şey

düşünüyorum
öyleyse..
war**’ım**

bilgisayar
ne bildiğini
biliyor mu

kendi dilinde
aşık olmana
kimse yasak
koyamaz

birileriyle
hemfikir
hemzaman
hemduygu
olmayı
yalnızca
hemşehri
olmaya yeğlerim

söz uçar
yazı penguen

efsane aşklarda
intihar
üçüncü şahıs
gibi

seyirci
olmak için
yeşilçam'dan
kaçan kızlar da
var mıydı
acaba

kendi beyniyle
düşünen
kendi kalbiyle
seven insan
çok az dünyada

başarı
gayrettepe'de
ikâmet ediyor

kendilerini
sırtlayamayan
hayat daha
sıkılmadan
ömürlerinden
çıkanlar
var

boşluğu
doldurunca
boşluk hissi
dolmuyor ki

ben doğarken
olmuşum

kapılara güvenme

içeri başka
dışarı başka
açılırlar

kaş göz
gerisi..
90 60 90

hiç
‘soru bankası’
hortumlanmıyor
ama

ilkbahar
yaz
sonbahar
tırs

kadın mutfakta
düşünüyor
erkek tuvalette
ring
yatak odası

kimi var bir ömürden
on hayat çıkarıyor
kimi var bir hayatla
başı dertte

his teatisi’nde
bulunalım mı

AAA!.
bu geçen
benim hayatım
boşluğundan
tanıdım

dikili bir
bonsai’m
bile yok

bir akşam
yengeyi de alıp
beni anlamaya
gelsenize

her elini
sıktığına
bir parmak
hediye et

anlattıklarının
çeyreğine
yaptıklarının
tümüne inan

intihar da
bir nevi
happening
değil mi

aslında memleketin
en mühim problemi
güçlü final eksikliği..
sanatta - hayatta
ve yatakta

ankara'ya
gittiğiniz vakitler
meclis binası'nın
civarında

birkaç tur atın
milletvekilleri
halk görsün

soyu tükenen
etik ve ahlaki
değerler de
klonlansın lütfen

zamanla
sınırlanan
bir şey
tamamen
özgür
olamaz

lütfen şehrimizi
temiz tutalım..
şehir dışında
yaşayalım

kuzey vargın
yılmaz güney
doğu perinçek..
batı cephesi’nde
yeni bir şey yok

dediğimiz dedik
yediğimiz madik

yurtta **sus**
cihanda **sus**

lep demeden
liberalizm

yaşasın
özgürlük ve
onun yerli
işbirlikçileri

şimdiki kalbim
olsaydı

sever miydim
hiç ben seni

sapsız **balta**
bir metal
yığını

en büyük
define
içimizdeki

kalbi
bir karış
havada

hevesimiz
kokuyor
olmamışlıktan

bir ömür
milyarlarca
saniye eder

yukarısı da mermer
aşağısı da
iki kişi çıkılsa da yola
biri hep önce ve
yalnız gider

bazı
şeyler var
en fazla iki kişi
yaşanıyor

kimse
kimsede
ömür boyu
kalmıyor

bendeki amerika'yı
sen yeniden
keşfetsene

erkekler traş olmuş
temiz pak giyinmişler
ya bayram var
ya da mühim birinin
cenaze namazı

herkesi ağlatan
gaddar film:
ÖLÜM

ölümün
büyük hayatı
kimin

aklımda
son bir soru
italik:

ÖLÜM
ORUCU
BOZAR MI

boş boş
konuşmaktan
dili kas yapmış
bazı insanları

içimde
şüphe var..
ta 15 Şubat
1965’ten kalma

hayata
son ütücü
olarak
atılmak
nasıl bir duygu
acaba

dönüşmeyen bilgi:
geyik muhabbeti

coşku
teorisiz

kaçan kovalanır
kovalanan kaçar..
aşk hep bekâr

sineğin yağını
çıkarırken bile
duyarlı olanlar
seviliyor

evlilik aşkı
öldürmüyor..
süründürüyor

duygu
yaşlanıyor
düşünce
oluyor

arzu'daki
u
hiç bitmiyor

bazen hayat
peynirsiz
çıkmaz bir
labirent

ölsen de
kurtulamıyorsun
hayattan

ölüm de bir

yaşama biçimi
aslında

ağırlığı
olan
düşüyor

yükseldikçe
çoğalıyor
alçaklar

yükseklere
ine ine
çıkılıyor

bizi
doğru **kılacak**
üç yanlış

arıyoruz

ana hakkı
ödenmez
telif hakkı'yla

karagöz**'üm**
efkarlanma
gül gayri
imza: hacivat

aşk bulur
nesne'sini..
keder bizi
adam eder

son nefesimi
öyle büyük

çekeceğim ki içime
ciğerlerim
patlayacak
dünyadan

ünlem
amuda kalktı..
soru işareti
intihar etti

seviyorsun diye
takdir **bekleme**

ben senden
daha uzağa
düşerim
sevgilim

aklımızda
kalanlar
aklımızı
alanlar

yerli yersiz
‘ben de

sizden biriyim’
demeyen
sizden biriyim
ben de

zamana
yenilmemek
için
zaman olmak
gerek

hayatta
hayat olduğu
hayattayken
pek anlaşılmıyor

canım
hiçkimseye

canım demek
istemiyor

diline biber
sürülmüş
zaman

yedi cüce**’m var**
bir pamuk prenses
bir de şato
ayarlayabilirsem
şahane bir masal
donatacağım
kendime

kafam iyiydi
gördüm
kalbim iyiydi
sevdim
gerisi **deja vu**

çıngarcılar belediyesi
toplu cinnet şöleni**’ne**
hoş geldiniz

güneşin üstünde
eski bir şey
yok

ot da çiçek
koku alana

şu **okyanus**
dedikleri
hepten su
israfı be

fazla durmayacağım
birisine **bıkıp**
çıkacağım

herkes
kendi kendisini
rezil etme
özgürlüğünü
sonuna dek
kullanıyor

uzun süre
birlikte
yaşayanlar
televizyon'a
benziyor

hata
koleksiyonu
yapıyoruz

hiçbir deli
kendisini
ne **mevlana**

ne **yunus emre**
sanıyor

hayat
üzerimizde
doğaçlama
geçiyor

biraz
peter sellers
olsa da
gülsek

rakı
su **ile**
ıslanıyor..
su
rakı **ile**
uslanıyor

çocuk
biriktiriyoruz
gecenin
koynunda

biz neyi
beceremiyoruz
anlamıyorum
birbirimizi
becerirken

kalemlerin
az olduğu bir yerde
her şey: **kalemtraş**
herkes: **silgi**

gece
ruh hâli'ne
göre
geçiyor
gündüz
insanlık hâli'ne
göre

zaman belki
zaman zaman
boş geçiyor ama
asla
es geçmiyor

biçim ile **içerik**
artık evlensinler
ya

on dakika ara'sında
gibiyim sanki
üç dakikalık
kısa bir filmin

çocukluğumdan
kalmayım..
düş'üm
zonkluyor

klaket
görülmesin
montajlarken
ömrümü

müzik
ihtiyarlamaz

akıl canı
acıtır

deve de
hörgücünü
kambur
olarak
görür mü
hiç

asıl romantik
olması gereken
akşam güneşi
yerine

sabah güneşi
değil mi

bu hayatın hayatında
küçük bir ayrıntı**nın**
hayatıyız biz

baba: biçim
anne: içerik
zaman: kötü
hayat: idare

ruh bedende altyazı
kaybolan mürekkeple
yazılan

doruk da
bir durakmış

15 yaşından sonra
hayat
sırf tekrar ya

türkler için
hayat
bir kullanımlık

aynı akşamda
iki kere
hüzünlenemezsin

farkından
sonra başlar
hayat

ikili denizler**de**
daha kolay
boğulunur

müşteri gibisin
acıtıyorsun

her gün
yeni bir şey
öğreniyoruz
hayatta
fakat
her öğrendiğimiz
yeni bir şey
yeni bir gün **etmiyor**

doğa'ya karşı
yapılan sporlar
bizde neden
geç gelişmiş

bu hayat da
orjinal **değilmiş**
kuzey kore
taklidi**'ymiş**

sayılar
kadınların
otuzunu
geçemez

‘güzel’
tüm kadınların
göbek ismi

onlar ermiş
muradına..
biz de çıkalım mı
seninle

durmazsan
çökelemezsin

en dibe

kaderin
cirit atar
çevrende..
sen ona
rastlamazsan
o gelir sana
toslar

belki de
zar
sensindir..
yuvarlan
dur hayatınla

bazı şeyler var
ayakta
iyi anlaşılmıyor

bu görmüş
bu yakalamış
bu dövmüş
bu da okuldan gelmiş:
‘amman ya
bana ne ya
şahit felan yazarlar’
demiş

göz göz
olmuş
vitrinler

hayat ile
tüm ilişkimi
büyükelçilik
düzeyi**’ne**
indirdim

panik atak
bir zamanda
kontratakt
bir hayat
yaşadığımız

şekil verilmiş
çeşitli minyatür
süreler **toplamı**
anılar

mağlup
orduların
galip
generali de
olur mu hiç

imla kuralları
alın yazıları
için de
geçerli mi

titanic batmasaydı
sıradan bir
zengin gemisi
olarak mı anılacaktı

iyi ama
ya kurbağa testi
yapılan ilk kurbağa

kurbağa prens **idiyse**

dünya
gaileo'suz da
dönüyor

arazi olmaya
arazi **yok**
boşluğa
düşmeye de
boşluk

hayatın
protokolü
ömrümüze
kapalı

havada

bulut yok
bu ne
istikrarsızlık
12 eylül 2001

utanınca
kızarmak ile
kızarınca
utanmak
ayrı şeylerdir

hamaset yapmadan
kavga etmeden
hislenmeden
pislenmeden
iki dakika'lığına
teknik konuşalım ya

türkçeye
çevrilince
sıkılmasın
bazı kavram
ve kelimeler

sanatçılar
ışığı alınlarında
ilk hissedenlerdir..
çünkü genellikle
sabaha kadar
içmişlerdir

her insandan
bir **hikaye** geçer..
şiir her insanda
alışık durmaz

sanatçı
çığ'ından
sorumlu
olmalı

üçün biri'ni
seçerken bile
ikilem'de

kalıyoruz

bu ülke
dünyanın
bekleme
odası **mı**

gurur
türkiye’ye
çok **teessüf**
ediyor

türkiye
naif**tir**
naif
kalacak

tanrı niçin

bu kadar insan
yaratıp
az insana güzel rol
dağıtmış ki acaba

ayna **da kendisini**
suretten daha fazla
önemsiyor

neyse biraz da
neşeli şeylerden
susalım

seviyeli
bir ilişkimiz var
muassır
medeniyetler’**le**

hep şok halinde
yaşıyoruz..
bir anımız
normal geçse
şok geçirip
kendimize geleceğiz

sivas**’tan sonra**
acaba
ateşi yeniden
bulabilecek miyiz

akmaz
asla
mutluluk
damlar
durur
şııp
şııp

dört mevsimi
bir arada yaşıyoruz..
hatta üşenmeyip
dört mevsimi bir arada
ölüyoruz

tutunamamak mı
tutunamayanlar’ı
oynamak mı
şimdi bütün
mesele bu

mezarlıklarda bile
fırsat eşitliği
yok

cinayet
gibi
aydınlanıyor
bazı yüzler

kimi
avlayanına
dönüyor
kimi
anlayanına

hüzün de
gözlerimize
olmuş
pimapen

beynimizin
yalnızca yüzde on’unu
peynir ekmek**’le**
yiyebiliyormuşuz
henüz

çekip gitmek
no mümkün..
başka bir
mümkün yok ki

beni fazla
afife almayınız
jale hanım

geçmişten

elbise olsa
çocukluğa
dar gelir

dün gece
rüyamın önüne
sakallı nur yüzlü
bir ihtiyar **oturdu**
hiçbir şey seçemedim

nihayet
şans yüzümüze
güldü..
ama kıçıyla

suni
katkıları**ndan**
dolayı
herkese
teşekkür ederim

ufukta evvela
bir geminin dumanı
görülür..
sonra bacası
sonra gemiyi
ilk terkeden fareler
sonra ilticacılar
sonra herkes

zamanın kendisine
ne yararı var

olacaksa
kaliteli
düşmanlar'ımız
olsun

her insan
bulunduğu
yaşından
ortalama
9 ay 10 gün
daha eskidir

kendi
ömrümüzün
artığı gibiyiz

zaman beklemez
hayat iplemez
kendini göze al

hiç
yakalanmadınız
diye
hırsız
değil misiniz
yani

neden

bazı insanlar
tanrı**’nın kulları**
gibi değil de
hısım akrabaları
gibi davranıyorlar

denizde kum
biz de **yara**

beleş
duygularla
hislenmeyiniz

sıcak su da
yangın
söndürür

menekşe
ismine
muhtaç değil

saksı
içindekiyle
mağrur

memlekette
1 saat
180 dakika**'da**
geçiyor

herkes birbirine
stand up malzemesi
gözüyle bakıyor

tatminsiz
başkasında da
kendisine
doymuyor

memleketin ruh hâli
çoğu zaman şöyle:
arzu film sunar

erler film döver

biz koşuyoruz
zaman
ipi göğüslüyor
hep

başkalarının
etinden
habersiz
aşk
yapıyorlar

bazen
bu ülkede
kendimi
bir suç **kadar**
hafif
hissediyorum

bu hayat
benim için
çok büyük bir
komplo **oldu**

hayat
tutuyor beni
kusuyorum
yaşarken

o kadar yorulduk
o kadar yıldık ki
yarın devrim **olsa**
telimiz kıpırdamaz

ne kadar
saptarsan
sapta
hayat
gelmiyor
ipe sapa

aslında yakınacak

fazla bir şeyimiz de yok
memleket **de olmasa**

müsait bir yerde
unutur musunuz
beni lütfen

her
yenilmek
bir midir

sözlükten
firar etmiş
serseri sözcükler
yaşıyor - yazıyor
şimdi bizi

böyle

durabilirsek
sessiz
nefessiz
on yıl sonra
efsaneyiz

isminin
neresindesin

balkanlar**’ın**
ve
ortadoğu**’nun**
en
ortaasya**’dan**
gelen halkı
biziz

bahaneler
çözüm
yenilgiler
teori

ne kafa
ne kol gücü
varsa yoksa
iman gücü

muhafız gücü

memlekette
fikirlerden
ziyade
mizaçlar
çarpışıyor

kirli savaş
oluyor da
kirli barış
olmuyor mu
yani

gelecek
başkası değil
benzerleri

aslında tüm mesele
hayat son bulduğunda
boş bir kafatası olmamak
hamlet**'in avucunda**

yeni bir
piramit'e
taş taşıyoruz

hep kendisi
gibigillerden
bahsediyor
televizyon

göçebe de
yani şimdi
nasıl
yoğunlaşsın ki

kötü ve sahipsiz
karikatür balonları **gibi**
sürtüyoruz ortalıkta

artık en ufak
sorunlar bile
gözümde
memleket kadar
büyüyor

siz hâlâ
annenizin rahmine mi
dönmek istiyorsunuz

başka **istanbul**
yeni bir **ortaasya**
yok

bâki **kalan**
bu kubbede
hoş ve yüklü bir
bakiye **imiş**

yarınlar
güzel günlere
engebe

hayat burada
bitiyor arkadaşlar..
bundan sonrasına
katırlarla
devam edeceğiz
11 eylül 2001